UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XXXVIII. De fundatione Præposituræ S. Vbaldi propè ciuitatem Eugubinam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Visual Library

64 Monaſt. rum regularium S. Trinitatis, in Suburbijs Mutinæ teſtantibus literis Apoſtolicis datis ſexto calend. Ianuarij Pontificatus Iulij II. anno quarto. De quo monaſterio Reuerendiſſimus Dom. Gaſpar Silingardus Mutinenſis Epiſcopus in Hiſtoria Eccleſiæ Mutinenſis, in Vita Alberti de Buſchetis Mutinenſis Epiſcopi, ſic teſtatur. *Anno 1260. Ædem ſacratiſſimæ Trinitatis è vico Saliceti amotam, in vicum Alberti transtulit, erectamque canonicis regularibus ſub inſtituto S. Auguſtini degentibus aſſignauit:* Hæc ille, qui cũ dicat, dictam Eccleſiam ab illius erectione canonicis Auguſtinianis aſſignatam, & nihilominus in Bullis vnionis dicti monaſterij cum congregatione Lateranenſi illud monaſterium antea canonicorum ordinis D. Marci nuncupetur, alterum è duobus aſſerendum, aut Hiſtoricum ordinem canonicorum regularium Auguſtinianorum cum ordine D. Marci confudiſſe: aut dictum monaſterium progreſſu temporis ad manus canonicorum D. Marci deueniſſe, vt vt fuerit. illud tẽpore vnionis, & longè antea canonicis deſtitutum, clericis ſecularibus fuerat commendatum, quod in commendam habebat clericus quidam Caſalenſis nomine Andreas de Papalardis, qui ad fauorem canonicorum regularium Lateranenſium illud reſignauit, reſeruata ſibi penſione annua florenorum auri 450. quæ ſuper bonis S. Ioannis in monte Bononiæ, & S. Auguſtini Placentiæ fuit aſſignata in quo monaſterio ſequenti anno, qui fuit 1507. canonicorum noſtræ congregationis conuentus fuit conſtitutus, ſiue reſtitutus. qui ad annum vſque 1530. in eo durauit, illo autem anno prætextu muniendę ciuitatis monaſterium cum Eccleſia, & omnibus illius fabricis in eodem loco exiſtentibus fuit euerſum, & canonici ad ciuitatem migrare coacti, quos egregius, & nobilis D. Ioannes Franciſcus de Molzis intra domeſticos lares per aliquod temporis ſpatium receptos multis beneficijs, vna cum religioſiſſima fœmina Domina Catharina illius coniuge cumulauit. Quo anno Eccleſiam Parochialem B. Mariæ de Aſſeribus intra ciuitatem, ad conſtruendum propeillam monaſterium ſub inuocatione Sanctiſſimæ Trinitatis obtinuerunt, dictam Eccleſiam reſignante Venerab. Sacerdote Domino Thoma de Zuſſis Rectore, & reſignationem probante Clemente VII. 8. Idus Martij eiuſdem anni 1530. Pontificatus ſui anno 6. propeque monaſterium ampliſſimum à fundamentis erexerunt, licet temporum difficultatibus nondum cunctis ex partibus abſolutum. Cuius primus fundator fuit R. P. D. Illuminatus de Volpinis Mutinenſis loci Prior, qui etiam fuit Viſitator noſtræ congregationis, qui primum lapidem poſuit anno MDXXXXV. adiuuantibus cæteris monaſterijs, vt tunc in vſu apud noſtros poſitum fuerat. hic fuit optimus Prælatus, de dicto monaſterio, & de tota congregatione ob vitæ inculpatiſſimæ integritatem, & ſingularem in rebus gerendis prudentiam, & dexteritatem optimè meritus. Eccleſiam fundauit, & abſoluit R. P. D. Angelus de Banderis Mutinenſis, monaſterij Abbas (nam per Pium V. anno 1566. Abbatiali dignitate fuit decoratum) vir religioſiſſimus, & verè ſimplex, humilitatis, & paupertatis Apoſtolicæ ſingularis amator, cuius vtinam plures ſimiles in diebus noſtris videremus.

CAPVT TRIGESIMVM OCTAVVM.

De fundatione Præpoſituræ S. Vbaldi propè Ciuitatem Eugubinam.

Anno 1508. Capitulum Generale Placentiæ. Rector Generalis R. P. D. Gabriel Vicentinus. Viſitatores D. Germanus Vercellenſis, D. Andreas Mediolanen. D. Ioan. Maria Nouarien. & D. Marcus Venetus. Anno 1509. Capitulum Generale Bononiæ. Rector Generalis R. P. D. Hieronymus Boſſus Mediolanenſis. Viſitatores D. Gabriel Placentinus, D. Ioannes Iacobus Cremonenſis, D. Matthæus Vercellenſis, & D. Fulgentius Regienſis. Anno 1510. Capitulum Generale Placentiæ. Rector Generalis R. P. D. Valerius Vicentinus. Viſitatores D. Franciſcus Placentinus, D. Auguſtinus Papienſis, D. Gabriel Mediolanenſis, & D. Gaſpar Vercellenſis. Anno 1511. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Angelus Placentinus, Viſitatores D. Io. Ant. Placentinus, D. Donatus Mediolanen. D. Germanus Vercellenſis, & D. Ioannes Maria Nouarienſis. I.

Hic annus memoria dignus extitit ob fundationem Præpoſituræ, ac monaſterij in honorem S. Vbaldi Epiſcopi Eugubini, & canonici regularis, in cliuo mõtis eidem Ciuitati Eugubinæ imminentis, in quo loco iam ab annis quadringentis, & amplius, ſacratiſſima illius pignora miraculis coruſcant. Huius autem collegij fundationem, & inſtitutionem explicaturi, paulò altius ob ſancti viri reuerentiam, & honorem, ipſam narrationem exordiemur. Nam cum Beatiſſimus Præſul Vbaldus Eugubinus Epiſcopus ex canonico regulari, & Priore Cathedralis Eugubinæ SS. Mariani, & Iacobi, poſt acceptas in Portuenſi apud Rauennam cœnobio conſtitutiones per Paſchalem II. probatas, & per ven. Petrum de Honeſtis compilatas, poſt reformatum, & inſtauratum in eadem Eccleſia Eugubinæ canonicum inſti- 65 Monaſt.

inſtitutum propè collapſum, necnon prædictas conſtitutiones inter canonicos vſui demandatas, ad Pontificalis dignitatis gratiam euectus, poſt huius vitæ ſanctiſſimum decurſum, & multa miracula patrata, de terreni corporis ergaſtulo ad cœleſtis regni gloriam commigraſſet, ſacris reliquijs per Epiſcopos Calienſem, & Peruſinum, qui ad illius funus curandum accurrerant, ritu ſolemni Eccleſiæ in Arca ſanctorum Mariani, & Iacobi tumulatis, ipſoque per Cœleſtinum Tertium curante R. P. Bentiuolio Eugubino Epiſcopo anno 1192. inter Sanctos relato, idem Epiſcopus illius corpus, quod per annos triginta quatuor in dicto Sanctorum Mariani, & Iacobi ſepulchro iacuerat, anno 1194. integrum, illæſum, & palbabile repertum, in montem, ad cuius radices ipſa ciuitas paulatim conſurgit, in oratorio illius nomini erecto transferendum curauit: ad quem locum ob innumera beneficia, & miracula, quæ Deus ad famuli ſui preces ad ſalutem gentium aſſiduè operatur, confluunt cateruatim populi innumeri non ſolum ex propinquis ciuitatibus, verum etiam ex alijs remotiſſimis Italiæ prouincijs, & externis etiam regionibus vndequaque. Huius ſancti viri geſta quamplures auctores literis mandauerunt, quorum tamen præcipui fuerunt B. Thebaldus ipſius Vbaldi Sinchronos, conterraneus, & in Epiſcopatu primus ſucceſſor in vita ipſius ſancti Vbaldi, quam ad Fridericum I. Imperatorem deſtinauit, necnon Ven. Pr. D. Iordanus Canonicæ Caſtellanæ tunc regularis, Prior, ex quibus D. Auguſtinus Ticinenſis, & D. Stephanus Cremonenſis, tandemq; D. Carolus Vicentinus nunc loci Præpoſitus acceperunt.

II. HIs itaque de Beato Vbaldo præmiſſis, quod ad Eccleſiam, & monaſterium nunc attinet, ipſa Beati Vbaldi Eccleſia ex tempore translationis ſacrarum reliquiarum vſque ad annum 1512. neque collegialis, neque parochialis fuerat, nec vllos habens redditus agrorum, aut aliarum quarumcunque rerum, ſed ſola ſacrorum pignorum præſentia, & populorum deuotione celebris, in qua frequentes à fidelibus oblationes, & eleemoſynæ fiebant, quæ ad ſummam centum circiter ducatorum per annos ſingulos aſcendere ſolebant: quas Epiſcopus, & canonici cathedrales ex quadam conſuetudine, ac forſan præter intentionem offerentium, qui ex illis diuini cultus augmentum, & loci ornatum prætendebant, inter ſe diuidere conſueuerant. Nam de porrigentibus manus adiutrices ad dictam Eccleſiam inſtaurandam, & de frequentia miraculorum ad Beati viri preces in eadem patratorum ſequentes Sixti IV. literæ anno ſeptimo ſui Pontificatus emanatæ ſic teſtantur, licet quoad indulgentias porrigentibus manus adiutrices conceſſas, generali quodam decreto per Pium V. abrogatæ.

Sixtus Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. vniuerſis Chriſti fidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Ante thronum Diuinæ Maieſtatis fideles Chriſti ſanctorum pijs adiuti ſuffragijs, ad illorum celebranda feſtiua ſolemnia eo feruentius debent incitari, quo talium patronorum fulciti præſidijs potiora retributionis præmia valeant promereri. Vnde nos more paſtoris vigilis oues noſtræ curæ cõmiſſas, quas cupimus in ſuprema patria collocari, ad eorundem ſanctorum libenter trahimus obſequia, vt ipſos in conſpectu Domini deuota veneratione collaudent. Cupientes igitur, vt Eccleſia B. Vbaldi confeſſoris Eugubina, ad quam, vt accepimus, propter diuerſa miracula, quæ Saluator noſter meritis, & intercesſione ipſius Beati Vbaldi ibidem operari dignatus eſt, & operatur in dies, ex diuerſis circumvicinorũ, & aliorum locorum partibus populi multitudo confluere ſolita eſt, congruis frequentetur honoribus, ac fideles Chriſti eo libentius deuotionis cauſa confluant ad eandem, & pro illius ſtructurarum, ædificiorum, & ornamentorum Eccleſiaſticorum inſtauratione, conſeruatione, & augmento manus promptius porrigant adiutrices, quo ex hoc ibidem dono cœleſtis gratiæ vberius conſpexerint ſe refectos. de omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius autoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, vndecunque etiam venientibus, qui Eccleſiam Beati Vbaldi huiuſmodi in dicta eius feſtiuitate à primis Veſperis vſque ad ſecundas Veſperas incluſiuè viſitauerint annuatim, ac ad præmiſſa manus porrexerint adiutrices, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer concedimus, & elargimur. Et nihilominus, vt tunc viſitantes ipſi conſcientiæ pacem, & animarum ſalutem Deo propitio facilius conſequi valeant, Venerabilis Fratri Leonardo Griſo moderno, qui Secretarius noſter exiſtit, ac pro tempore exiſtenti Epiſcopo Eugubino, vel in eius in ſpiritualibus Vicario Generali idoneos presbyteros ſeculares, & ordinum quorumcunque regulares, de quibus, & quot ſibi videbitur, qui viſitantium, & confiteri volentium, vndecumque ſint, tunc confeſſiones audire, illaſq; diligenter auditis vota quæcunque, ſi quæ emiſerint in alia pietatis opera commutare, & eis pro commiſſis per eos exceſſibus, delictis, & peccatis, dummodo illa, ac vota huiuſmodi talia non fuerint, propter quæ Sedes Apoſtolica eſſet meritò conſulenda, debitam abſolutionem in forma Eccleſiæ impendere, ac pœnitentiam ſalutarem iniungere valeant, in confeſſores autoritate noſtra deputandi, harum ſerie concedimus facultatem. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcunque: præſentibus perpetuò valituris.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1478. 3. nonas Iunij, Pontificatus noſtri anno 7. Gratis de mandato Domini Papæ N. de Gottifidis, G. de Fuentes, L. Griſus, G. Galletus.

CVm autem ſub Pontificatu Iulij II. Franciſcus de Ruuere Dux Vrbinatum, & Pontificis ex fratre nepos ob admiſſum homicidium III.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

in Franciſcum Cardinalem Alidotium, ſpontè fuiſſet in Caſtro S. Angeli cõſtitutus, & Pontifex morbo repentino correptus à medicis deſperatus, Elizabetha memorati Franciſci Conthoralis, & Eleonora ſocrus, eidem Franciſco timentes votum vouerunt, ſi Deus Pontificem incolumem reddidiſſet, apud Eccleſiam S. Vbaldi Collegium canonicorum regul. Lateranen. erigere, & de bonis proprijs pro conuenienti canonicorum numero ibidem ſtatuendo dotare. quapropter à Pontifice, ſanitati reſtituto, facultatem præfatum collegium, ſiue monaſterium erigendi, & conuentum canonicorum in eo ſtatuendi, ſupplices petierunt, ac etiam obtinuerunt: nam ad illorum preces idem Pontifex ſequentes literas dedit, tum ipſam erigendi monaſterij facultatem, tum etiam cauſas erectionis declarantes:

Iulius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Dilecto filio Antonio de Vrbanis canonico Eccleſiæ Vrbinatenſis ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Eximiæ deuotionis affectus, quem dilectus filius nobilis vir Franciſcus dela Ruuere Dux, & dilecta in Chriſto filia nobilis mulieres Elizabeth Feltria de Gonzaga ipſius Franciſci Conthoralis, ac Elionara de Ruuere, etiam de Gonzaga Duciſſa Vrbini ad nos & Romanam gerunt Eccleſiam, promeretur, vt eorum pijs deſiderijs, illis præſertim, quæ diuini cultus augmentum, Religionis propagationem conſpiciunt, quantum cum Deo poſſumus fauorabiliter annuamus. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte Franciſci Ducis, & Elizabeth, & Elionoræ Duciſſarum prædictarum petitio continebat: Quod cum ſuperioribus diebus nos graui, & periculoſa premeremur infirmitate, ipſi Dux, & Duciſſa noſtram incolumitatem ſummoperè deſiderantes, ob ſingularem deuotionem, quam ad Beatum Vbaldum Epiſcopum, & confeſſorem, qui dum in humanis ageret, Ordinem S. Auguſtini canonicorum regularium profeſſus erat, & cuius corpus pluribus miraculis fulgens in quadam Eccleſia, ſeu Oratorio extra Ciuitatem Eugubinam in temporali dominio ipſius Ducis ſita, ſeu ſito reconditum exiſtit, vt valetudinem recuperaremus, vouerunt & promiſerunt, Eccleſiam S. Vbaldi, ſeu Oratorium, vt dictum corpus maiori deuotione veneraretur, de licentia noſtra electis, & deputatis ad hoc aliquibus probatæ & exemplaris vitæ Religioſis eidem Eccleſiæ Sancti Vbaldi in diuinis deſeruituris, ampliare, ac decorare, ac de bonis eis à Deo collatis competenter dotare: cupientique votum prædictum adimplere, & apud eandem Eccleſiam S. Vbaldi vnum monaſterium dicti ordinis congregationis Lateranenſis, & in illo vnam Præpoſituram pro vno Præpoſito, & canonicis eorundem ordinis, & congregationis inibi in diuinis deſeruituris erigi, & inſtitui. Quare pro parte tam Franciſci Ducis, qui gentium armorum ad noſtram, & dictæ Romanæ Eccleſiæ ſtipendia militantium Generalis Capitaneus, & ſecundum carnem nepos noſter exiſtit, & Duciſſarum prædictorum, quam dilectorum filiorum vniuerſorum ciuium, & habitatorum dictæ Ciuitatis, aſſerentium, dictam Eccleſiam S. Vbaldi nullos alios reditus, ſiue alia bona immobilia, præter certas eleemoſynas quas Chriſti fideles illarum partium ad ipſam Eccleſiam S. Vbaldi confluentes pro illius conſeruatione piè erogant, & quas Venerabilis frater noſter modernus Epiſcopus, & dilecti filij Capitulum Eugubinum, contra voluntatem illas erogantium, vt veriſimiliter creditur, inter ſe diuidunt, habere, ac dictum Epiſcopum à dicta Ciuitate abſentem exiſtere, & Capitulum præfatum ex eleemoſynis huiuſmodi vltra ſummam duodecim ducatorum auri annuatim non percipere, nobis fuit humiliter ſupplicatum, vt apud dictam Eccleſiam ſancti Vbaldi vnum monaſterium Ordinis, & congregationis prædictorum per Præpoſitum annualem, iuxta eorundem ordinis, & congregationis regularia inſtituta regendum, & gubernandum, & in eo vnam Præpoſituram pro vno Præpoſito, & Canonicis dictorum ordinis, & congregationis inibi in decenti numero, iuxta prouidam ordinationem per eaſdem Duciſſas cum conſilio dictorum Capituli, & aliquorum proborum virorum dicti ordinis profeſſorum faciendam, inſtituendam, cum campanili humili, campana, dormitorio, refectorio, hortis, & hortalitijs, ac alijs officinis neceſſarijs, ſub inuocatione eiuſdem ſancti Vbaldi, ad Dei laudem, & gloriam, & ipſius ſancti Vbaldi honorem, & reuerentiam erigere, & inſtituere, ac illi ſic erecto pro eius dote omnia, & ſingula bona mobilia, & immobilia per eaſdem Duciſſas, & alios Chriſti fideles hactenus conceſſa, & in poſterum concedenda perpetuò applicare, & appropriare, aliaſque in præmiſſis opportunè prouidere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui diuini cultus augmentum, & religionis dilatationem, noſtris potiſſimè temporibus, ſinceris deſideramus affectibus, Ducem, & Duciſſas, ac ciues, & habitatores præfatos, & eorum ſingulos à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, diſcretioni tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus apud dictam Eccleſiam ſancti Vbaldi vnum monaſterium ordinis, & congregationis prædictorum per Præpoſitum annualem iuxta regularia inſtituta prædicta, vt præfertur regendum, & gubernandum, & in eo vnam Præpoſituram cum campanili humili, campana, dormitorio, refectorio, hortis hortalitijs, & alijs officinis neceſſarijs pro vſu, & habitatione perpetuis vnius Præpoſiti, canonicorum dictorum ordinis, & congregationis inibi in decenti numero iuxta prouidam ordinationem præfatarum Duciſſarum, cum conſilio dictorum capituli, & aliquorum eiuſdem ordinis profeſſorum, vt præfertur, faciendam, inſtituendam ſub dicta inuocatione. ſi ad hoc dictorum Capituli, expreſſus acceſſerit aſſenſus erigere, & inſtituere, ac illi ſic erecto omnia & ſingula mobilia, & immobilia

bona

bona per Duciſſas & alios Chriſti fideles præfatos, vt præfertur, conceſſa, & concedenda perpetuo applicare, & appropriare; ac quod de cætero perpetuis futuris temporibus eleemoſynæ, & alia pia ſuffragia Eccleſiæ monaſterij huiuſmodi per Chriſti fideles largienda, in reparationem, manutentionem, & conſeruationem monaſterij & Eccleſiæ prædictorum, necnon ſuſtentationem canonicorum, & aliarum perſonarum in eo pro tempore degentium conuerti debeant, nec deſuper per Epiſcopum Eugubinum pro tempore exiſtentem, aut Capitulum præfatos, ſeu quoſcunque alios, quauis autoritate fungentes impediri poſſint, ſtatuere, & ordinare autoritate noſtra procures. Nos enim eidem monaſterio, poſtquam erectum fuerit, vt præfertur, ac Præpoſito, canonicis & alijs perſonis in eo pro tempore degentibus, vt omnibus, & ſingulis priuilegijs, gratijs, prerogatiuis, exemptionibus, fauoribus, & indultis, quibus alia monaſteria, ac Præpoſiti, canonici, & aliæ perſonæ eorundem ordinis, & congregationis in genere, vel in ſpecie vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, potiri, & gaudere poſſint, autoritate Apoſtolica, tenore præſentium, de ſpeciali gratia indulgemus. iure parochialis Eccleſiæ, & cuiuslibet alterius in omnibus ſemper ſaluo. non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac ordinis, & congregationis prædictorum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Datum Romæ apud ſanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo duodecimo, decimo Calend. Auguſti, Pontificatus noſtri anno nono.

IV. SEd præter literas Pontificias, dum huius monaſterij fundationem diligentius perueſtigarem, alias literas offendi in noſtro Archiuo Romano Pacis prædictarum Duciſſarum, cuidam Cardinali pro dicta facultate impetrãda directas, quæ quoniam rei geſtæ ſeriem, & ordinem abũdantius explicant, non importunè addendas exiſtimaui. ſunt autem huiuſmodi:

Reuerendiſſ. & clementiſſ. Domine. Extra Ciuitatem noſtram Eugubinam Eccleſia eſt ſub vocabulo S. Vbaldi, non collegiata, neque parochialis, ſed potius oratoriũ carens omninò redditibus agrorum, aut domorum, vel alicuius ſtabilis proprietatis: ſed famoſa deuotione populorum, & ob id frequens eleemoſynis, quæ cõmuniter aſcendere dicuntur ad ſummam centum ducatorum, & percipiuntur ab Epiſcopatu, cuius iuriſdictionis eſt dicta Eccleſia, ſeu oratorium, ex antiqua conſuetudine, & fortaſſis aliqua pars ipſarum eleemoſynarum peruenit ad manus canonicorum Eccleſiæ cathedralis Eugubinæ, præter intentionem eorum, qui manus porrigunt adiutrices, quorum animus eſſet, vt eleemoſynæ ſuæ conuerterentur in augmentum cultus diuini, & ornamentum loci. Ex parte dictarum eleemoſynarum mercede conducuntur, qui in diuinis ſeruiunt prædictæ Eccleſiæ, ſiue oratorio, in quo requieſcit venerabile corpus S. Vbaldi Epiſcopi Eugubini, celebre virtutibus, miraculis, & deuotione non ſolum apud Eugubinos, ſed apud omnes circumiacentes populos, & prouincias: quamuis prædictum corpus minus reuerenter, religioſeque habeatur, quam pro ipſius ſanctitate, & populorum deuotione, vtpotè quod gubernetur per manus mercenariorum, & à poſſeſſoribus dictæ Eccleſiæ nihil quæratur, niſi lucrum, neglecto cultu diuino, qui pro loci ſanctimonia frequentiſſimus ibidem & diligentiſſimus eſſe deberet. Quæ res etſi moleſta eſſet vniuerſæ Ciuitati Eugubinæ, tamen hactenus tolerata eſt: quoniam Deus nullum adhuc caput, & amorem reformationis dictæ Eccleſiæ excitauerat. nunc verò indignitate rei, ac loci ſanctimonia, & deuotione erga ſanctum Vbaldum, zeloque religionis, & maximè vicino periculo Sanctiſſimi D. N. permotæ, voto vouimus, Deo dante, fructus, ac redditus ſtabiles eidem Eccleſiæ applicare, & procurare, quantum in nobis erit, vt in ea per Sedem Apoſtolicam inſtituantur Religioſi bonæ, probatæ, & exemplaris vitæ, qui locum reforment, & ibidem cum Dei honore, religionis, & diuini cultus incremento, & condigna præfati corporis veneratione in diuinis ſeruiant. Inter cæteras autem religiones peculiari deuotione motæ delegimus venerabilem congregationem Lateranenſium canonicorum regularium ordinis Sancti Auguſtini, virorum optimæ, & exemplaris vitæ, quos in dicta Eccleſia inſtitui optamus, tum ob ipſorum probitatem, & laudabilem vitam, tum quia exiſtimauimus, præfatam congregationem Diuo Vbaldo ferè gratiorem: quoniam dum in humanis ageret, ante dignitatem Epiſcopalem canonicus fuerit regularis, in Portuenſi ipſorum monaſterio apud Rauennam educatus, & ex monaſterio canonicorum regularium pariter aſſumptus fuerit ad gradum Epiſcopalem. Vt autem res effectum ſuum commodius, & cum omni ſatisfactione ſortiatur, quæſiuimus ab moderno Epiſcopo Eugubino conſenſum huius reformationis, & nouæ canonicorum inſtitutionis, qui perſpecta rei honeſtate, & diuini cultus augmento inde proueniente, inſuper conſiderans probitatem inſtituendæ religionis, & ornamentum Ciuitatis noſtræ Eugubinæ inde ſecuturum, additamento huius inſignis religionis libentiſſimè aſſenſus eſt, paratuſque eſt cedere ad effectum huius reformationis, & inſtitutionis dictorum canonicorum, omni iuri, & actioni, & iuriſdictioni ſibi quomodolibet in dicta Eccleſia competenti.

Inſuper explorare voluimus ſuper hac re voluntatem Ciuitatis Eugubinæ, remque proponi fecimus in publico Ciuitatis Conſilio, in quo omnes communi omnium conſenſu, ne vno quidem diſcrepante, rem laudauerunt, comprobauerunt, perficique petierunt, cum magna erga nos gratiarum actione, quæ talem prouinciam ſumeremus, vt videretur S. Vbaldus in corde omnium Eugubinorum cauſam ſuam agere, affirmantibus omnibus, nihil vnquam apud Eugubinos tanto conſenſu publicè decretum fuiſſe, vt apparet per copiam ſupplicationis dictæ Ciuitatis incluſam. Confirmato igitur animo noſtro conſenſu Epiſcopi, & Ciuitatis, decreuimus rem accelerare, ne Diuo Vbaldo ſeriores gratias, compotes voti effectæ, pro ſalute Sanctiſſ. D. N. agere videremur. Noſtræ

itaque intentionis eſt, in dicta Eccleſia monaſterium ædificari procurare, honeſtoſque redditus rerum ſtabiliū pro ſuſtentatione religioſorum, qui ibi Deo ſeruient, quamprimum nobis commodum erit, & quam citius fieri poterit, eidem applicare. Verum, vt ſecuræ eſſe poſſimus, quòd perpetuis temporibus non deficiat cultus diuinus in dicta Eccleſia inſtituendus, & quod redditus per nos, vel alias perſonas applicandi præfatæ Eccleſiæ, non diſtrahantur, ſicuti hactenus diſtracta ſunt eleemoſynæ eiuſdem loci, ſed conuertantur in vſum, & ſuſtentationem religioſorum, qui Deo ibidem ſeruient; & ornamētum, ſtructuramque loci. Supplicamus primum, vt dicta Eccleſia, ſi fieri poterit, in monaſterium ordinis canonicorum regularium S. Auguſtini erigatur: quod ſi aliquibus rationibus impetrari non poſſet, petimus erigi in Præpoſituram, quod eſt canonicis regularibus conſuetum: vel ſaltem in Prioratum, quod vltimo loco relinquatur, in euentum quod Præpoſitura, quod non credimus, etiam non obtineatur. Deinde vt Eccleſia S. Vbaldi in monaſterium, vel Præpoſituram, aut Prioratū ſic erecta tenore eorundem literarum cum omnibus iuribus, & pertinentijs, ac fructibus, & omnibus redditibus tam præſentibus, quam futuris per nos, & quaſcunque alias perſonas dictæ Eccleſiæ donandis vniatur de præſenti per Sedem Apoſtolicam, & perpetuo incorporetur Venerabili Congregationi Lateranenſi canonicorum regularium ordinis S. Auguſtini, per ipſos regenda, gubernanda, & adminiſtranda in ſpiritualibus, & temporalibus iuxta morem, & conſuetudinem aliorum monaſteriorum, Præpoſiturarum, & Prioratuum, ac quorumcunque beneficiorum eidem congregationi perpetuo vnitorum.

Interim autem, donec applicatio fiat, dictorum redditum, quam vt ſupra diximus, facere promittimus, quam citius fieri poterit, pollicemur, ac promittimus ſuſtentare ex noſtris proprijs redditibus in omnibus rebus neceſſarijs, & præfatæ religioni conſuetis, prædictos canonicos de præſenti in dicta Eccleſia deputandos, qui præſint facienda fabricæ, & inſtaurando cultui diuino. Et vt magis ſecuræ ſimus, quod intentio noſtra in omnibus impleatur, ne forte in hoc principio reformationis propter mutationem Priorum, & Rectorum apud dictam congregationem conſuetam aliquid fiat, quod mēti, & animo noſtro penitus non reſpondeat: ſed vt in dies magis ad hoc laudabile opus accendamur, confiſæ de probitate, & virtutibus, ac ſingulari in nos beneuolentia Ven. Patris Domini Hyppoliti Ferrarienſis canonici prædictæ congregationis, petimus, & ſupplicamus, ipſum Dominum Hyppolitum in literis Apoſtolicis deſuper expediendis declarari perpetuum Abbatem, ſiue Præpoſitum, aut Priorem, vel Rectorem ad ipſius vitam Eccleſiæ S. Vbaldi ſic reformandæ, & vniendæ, cum hoc, quod in omnibus alijs rebus ſubiectus ſit conſtitutionibus, ordinationibus, conſuetudinibus, viſitationi, vitæ, & moribus dictæ congregationis, eatque ſingulis annis ad Capitulum Generale præfatæ congregat. & in eo accipiat ſocios, & conuentū more cæterorum Rectorū, quod à nobis petitur ad commodum, & beneficium præfatæ congr. ne fortè per mutationem Rectorum in aliquo offendatur, aut retardetur hæc noſtra erga ipſam congr. intentio, & diſpoſitio. Poſt mortem verò ipſius D. Hyppoliti contentæ ſumus, vt in dicta Eccleſia, & monaſterio fiant Priores annui, & mutabiles, ad arbitrium Capituli Generalis dictæ congregationis iuxta conſuetudinem in alijs eorum locis obſeruari ſolitam, & ita expreſſè decernatur per litteras Apoſtolicas deſuper expediendas.

PRædictis itaque literis Apoſtolicis obtentis, accedente inſuper expreſſo conſenſu Epiſcopi, & Capituli Eugubini, ad quos Eccleſia ſpectabat, miſſus eſt anno ſequenti à Rectore Generali Ven. Pater D. Hyppolitus Ferrarienſis cū quinque alijs canonicis, qui nomine congregationis ipſius Eccleſiæ corporalem poſſeſſionem apprehendit: & tunc monaſterium pro loco ſatis amplum, & pulchrum ædificari cœptum, quod partim dictarum Duciſſarum largitionibus, partim piorum eleemoſynis poſt aliquot annos abſolutum quidem fuit: cæterū vix aliquot redditibus dotatum, præter Eccleſiam parochialem S. Martini cum annexa S. Mariæ de Margilla, quam ad preces ipſorum Franciſci Ducis, & Duciſſarum cum illius bonis, & iuribus Leo X. anno 1513. & Pontificatus ſui primo, 3. Idus Auguſti prædicto monaſterio ſic erecto vniuit. Quocirca monaſterium præter piorum oblationes pauciſſimos habet prouentus: & ita pauci canonici in eo degūt, qui de communibus contributionibus congregationis ob ſancti reuerentiam frequenter aluntur. V.

Corpus S. Vbaldi in arca marmorea ſuper arā maximam ferreis cratibus, & repagulis fortiſſimis obſerrata cuſtoditur, ex omni parte integrū, & palpabile, quod ipſe teſtis oculatus, Deo concedente, vidi, & palpaui. Huius autem Sancti virtus in fugandis nequam ſpiritibus ab obſeſſis potiſſimum elucet.

CAPVT TRIGESIMVM NONVM.

De vnione Venerabilis Canonicæ S. Frigdiani Lucenſis, & decem Prioratuum illi ſubiectorum cum cōgregatione Lateranenſi.

ANno 1515. quo generalia noſtræ congregationis Comitia ſunt habita Placentiæ, ac in eis electi Rector Generalis R. P. D. Hieron. Mediolanenſis, & Viſitatores D. Fulgentius Regiēſis, D. Gregorius Mortarienſis, D. Ioannes Iacobus Cremonēſis, & D. Timotheus Papiēſis. I.

Iulius

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN